

har det ogsaa antydet en Lov, som skulde kunne ventes, og hvorefter de Militaire, som have deeltaget i nærværende Krig, ikke skulde komme til at lide under den af Udvalget opstillede Regel. Men, naar dette skal være Tilfældet, hvilket jeg i alt Fald aldeles vilde billige, saa vil altsaa denne Lov først komme til at faae nogen Virkning om en lang Række af Aar, og de finansielle Hensyn, som mulig i Diebliffet kunne tilraade at være noget nøieregnende med Pengebevillinger, kunne da maaskee slet ikke gjælde, saa det forekommer mig, at det vilde være for tidligt nu at tage en Beslutning af Hensyn til den finansielle Stilling om en Række af Aar, hvilken vi dog for Diebliffet ikke kjende. Det synes mig derfor ogsaa, at hvis der ellers skulde være Grund, hvilket jeg dog ikke antager, til en sliq Bestemmelse, som af Udvalget er foreslaaet, det da var rettest at udsætte at tage Beslutning herom indtil den Tid, da der først kunde blive Spørgsmaal derom efter den Maade, hvorpaa Udvalget har meent, at Sagen burde ordnes.

Finansministeren: Maaskee det maatte være mig tilladt strax i Anledning af den sidste Talers Utringer at bemærke, at han feiler, naar han antager, at der, da dette Lovudkast fra Regjeringens Side første Gang blev fremlagt paa sidste Rigsdag, ikke var Spørgsmaal om Alderstillaag. Der findes nemlig i det Finansforslag, som af mig blev fremlagt forrige Aar, og som nu er Lov, for Montens Betjente opført Alderstillaag. Jeg har anseet det for at være liqvíd, at Alderstillaagene maatte henregnes enten under Nr. 1 eller Nr. 2, enten under den faste Gage, som er tilstaaet Embedsmanden, eller under de personlige Tilaaag. Der er maaskee meest som taler for, at henregne dem under Nr. 2, fordi det virkelig er afhængigt af Vedkommendes Personlighed, navnlig af hans Tjenestetid, hvorvidt han faaer Alderstillaag eller ikke. Jeg troer ogsaa, at det er en mindre rigtig Opfattelse af den ærede Taler, naar han mener at Alderstillaag skulde kunne ansees som en Hjælp for den ældre Embedsmand, der maatte have større Bistand nødvendig, til Contoirtillaag. Det er ikke Tilfældet, Alderstillaag er ikke Gammelmandstillaag, Alderstillaag er, som jeg ogsaa tillod

mig at yttre ved Forelæggelsen af Udkast til Lov om Amtsforvalternes Lønning, en Oversettelse af Ordet Anciennitetstillaag. Det er ligefrem, at et Anciennitetstillaag ligesaa godt kan tilfalde den yngre, som den gamle Embedsmand. Er den yngre Mand saa heldig, at hans Formænd tidligere vige ham Pladsen, saa kan han i en ringere Alder komme til at nyde Alderstillaag, og omvendt kan en Mand blive meget gammel i Statens Tjeneste, uden at opnaae Alderstillaag. Hvad Spørgsmaalet om Skriverpengene angaaer, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke veed, om der er andre Embedsmænd end Amtsforvalterne, der have en Indtægt under Navn af Skriverpenge. Men allerede paa sidste Rigsdag havde der været Grund til at udelade Skriverpengene af Loven, naar man havde været sikker paa, at der ikke gaves andre uvisse Indtægter, som kaldes Skriverpenge, end Amtsforvalternes; thi allerede paa sidste Rigsdag fremkom Regjeringens Forslag til Ophævelsen af Skriverpengene for Amtsforvalterne. Men Grunden, hvorfor det blev staaende, var den, at Regjeringen ikke troer med Sikkerhed at kunne sige, om der ikke, navnlig blandt de forskjellige Arter af Indtægter som tilflyde Retsbetjentene, mulig kunde være nogle, som paa et eller andet Sted i Landet, have Benævnelse af Skriverpenge. Da imidlertid Skriverpengene ikke staae navnte anderledes end eksempelvis, hvorpaa der følger „og lignende lovhjemlede uvisse Indtægter“, saa kan det under alle Omstændigheder ikke skade. Da Skriverpengene for den Klasse af Embedsmænd, for hvem de vare af meest Interesse, havde en vis bestemt technisk Betydning, er det ret godt, at der i Loven betegnes forskellige Arter af uvisse Indtægter, baade dem, som for Fremtiden skulle bestaae, og dem som umiddelbart inden Lovens Emanation have bestaaet.

Schytte: Det ærede Udvalg har vistnok med god Føie udtalt, at der kunde gives Tilfælde, hvor særegne Grunde kunde tale for, at Pensionen udenfor de lovhjemlede Regler fik en højere Ansættelse, og der er tilføiet, at saadanne da maatte afgjøres ved særlige Love. Men der gives andre Tilfælde, som ligefrem vilde komme ind under disse Regler, naar den